

בבית המשפט העליון

רע"א 6706/22

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

המבקש: יגאל שגיא

נגד

המשיבה: רשות המיסים- מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (השופטת ו' פלאוט) מיום 15.09.2022 ברצ"פ-7414-09-
21

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור ב"גלגול רביעי" על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ו' פלאוט) ברצ"פ 7414-09-21 מיום 15.9.2022, אשר בגדרו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק-דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט נ' שטרנליכט) בעש"א 10864-12-20 וברע"צ 45871-01-21 מיום 23.6.2021. בית משפט השלום דחה בפסק-דינו ערעור ובקשת רשות ערעור על החלטות רשמת ההוצאה לפועל בכפר סבא (הרשמת ע' גולדשטיין לידן) בתיק 504806-09-19 (להלן: תיק ההוצל"פ) מיום 8.11.2020 ומיום 7.1.2021. במסגרת ההחלטות האמורות, קבעה רשמת ההוצאה לפועל כי אין לה סמכות לדון בטענת 'פרעתי' שהעלה המבקש ביחס לתיק ההוצל"פ שנפתח בידי המשיבה, רשות המסים.

רקע והליכים קודמים בתמצית

2. בין המבקש לבין המשיבה התעוררה מחלוקת בנוגע לשיעור המס שעל המבקש לשלם. על רקע מחלוקת זו, המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר התקבל

חלקית בפסק-דין מיום 29.10.2014 (ע"מ 1120/05 ; ע"מ 1113/07, להלן: פסק הדין). בפסק הדין לא צוין באופן מפורש הסכום הסופי שעל המבקש לשלם למשיבה, אלא צוינו רק הסכומים עבור כל פריט ופריט מרכיבי הערעור, בנפרד. לאחר מתן פסק הדין, המציאה המשיבה למבקש הודעת שומה בהתבסס על הקביעות שבפסק הדין, ואולם המבקש חלק על סכום השומה. ככל הנראה, בהמשך לכך התקיימו בין הצדדים מגעים, אך הם לא הגיעו בסופו של דבר לעמק השווה לגבי הסכום הסופי. המבקש לא הגיש השגה על השומה, אלא שילם למשיבה אך את הסכום המשקף לפי גישתו את חובו על-פי פסק הדין.

3. משלא נפרע החוב לגישת המשיבה, היא הוציאה "כתב הרשאה" למכירת נכסים של המבקש, מכוח סמכותה לפי סעיף 8(1) לפקודת המסים (גביה) (להלן בהתאמה: כתב ההרשאה, הפקודה); ובהמשך לכך פתחה תיק בהוצאה לפועל, לשם ביצועו של כתב ההרשאה, בהתאם לסעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967. המבקש מצדו העלה טענת 'פרעתי'; ובתוך כך טען כי שילם את מלוא החוב למשיבה בהתאם לפסק הדין, וכי לכתב ההרשאה "אין תוקף". רשמת ההוצאה לפועל עמדה על כך שתיק ההוצאה לפועל נפתח לשם ביצוע של כתב ההרשאה, שמעמדו הוא כשל פסק דין; וקבעה כי בנסיבות אלו, אין לה סמכות להרהר אחר תוקפו. עוד נקבע כי סמכותה תחומה לדיון בטענות ובעובדות שהתעוררו לאחר הוצאת כתב ההרשאה.

4. נגד החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית משפט השלום בפתח תקווה; וערעור זה נדחה, תוך שבית המשפט אימץ את נימוקיה וקביעותיה של רשמת ההוצאה לפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחתה אף היא, תוך שצוין כי ניתן היה לדחות את הבקשה על הסף, משום שהיא אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". לגוף הדברים, נקבע כי "ניתן לתקוף את עצם החוב בהליך נפרד ועצמאי בפני בית המשפט המוסמך, אך לא על דרך טענת 'פרעתי'" (פס' 2).

על החלטת בית המשפט המחוזי זו נסבה הבקשה דנן.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובהחלטות של הערכאות הקודמות, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, ללא צורך בתגובת המשיבה.

6. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול רביעי" תינתן במשורה, במקום שבו מתעוררת שאלה בעלת חשיבות רחבה שטרם ניתנה עליה הדעת, ובהתקיים "נסיבות נדירות שבנדירות, קיצוניות ממש" (רע"א 9885/06 שלטי הגליל מ.ס. (1996) בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פס' ד(3) (18.3.2007); רע"א 4952/16 צבר נ' עמותת שקמה מוסד חינוכי אזורי ב"ד מרדכי", פס' 6 (7.3.2017); רע"א 7864/16 כהן נ' מילגרם, פס' 6 (21.11.2016)). עיון בבקשת רשות הערעור, על צרופותיה, מעלה כי היא אינה באה בגדר מקרים חריגים ונדירים אלה. הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, ואשר ראוי לה, לפי טיבה ומהותה, להיות נדונה במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול רביעי". כמו כן, איני סבורה כי מתן רשות לערער על ההחלטה מושא הבקשה דנן נחוץ כדי למנוע עיוות דין. די באמור על מנת לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך, יצוין כי בדין קבעה רשמת ההוצאה לפועל שסמכותה לדון בטענת 'פרעתי' אינה מתפרסת על טענות הנוגעות לגובה השומה שנקבעה בכתב ההרשאה שהוגש לביצוע. מסעיף 8(1) לפקודה עולה כי מעמדו של כתב ההרשאה הוא כשל פסק דין, שלגביו ברי כי לא ניתן להעלות טענות הנוגעות לגובה החוב שנקבע בו במסגרת טענת 'פרעתי' (ראו: עודד מאור ואסף דגני על כונס נכסים – כינוס נכסים בהוצאה לפועל ובהליכי אכיפה מנהלית 452 (2015)). כידוע, טענת "פרעתי" שבה מוסמך רשם ההוצאה לפועל לדון לפי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, כשמה כן היא, והיא נועדה לאפשר לחייב להעלות אך טענות שלפיהן הוא כבר מילא אחר פסק הדין או שהוא אינו חייב עוד למלאו, כאמור בסעיף זה. ודוק, טענת 'פרעתי' איננה מאפשרת לחייב להעלות השגות באשר לעצם החיוב שנפסק נגדו בפסק הדין או באשר לגובה החיוב שנקבע במסגרתו. אין משמעות הדבר ששומות מס שמוציאה המשיבה חסינות מפני ביקורת כלשהי, אלא שהמקום לביקורת כאמור אינו לשכת ההוצאה לפועל (ראו והשוו: רע"א 102/00 קוצ'י נ' בנק עצמאות למשכנתאות בע"מ, נד(4) 761-766 (2000); רע"א 10053/04 עבדי נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ סניף עכו (7.12.2004); רע"א 10971/05 זהבי נ' עיריית קרית ביאליק (28.9.2006)). אשר להעדר אפשרות "לעקוף" את המנגנון הקבוע בחקיקה לשם השגה על שומת מס הכנסה, ראו ע"א 9168/06 יודי נ' פקיד שומה 3 י-ם, פס' ז'-ח' (19.1.2010)).

8. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית.

לנוכח התוצאה, מתייטר הצורך לדון בבקשה לסעד זמני שהוגשה לצד הבקשה

דנן.

משלא נתבקשה תשובה, לא יעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשפ"ג (24.10.2022).

שׁוֹפֵט